

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że A. S. jako współnik spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. przy ulicy (...) ponosi solidarną odpowiedzialność wraz z drugim współnikiem R. B. całym swoim majątkiem za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za zatrudnionych w firmie pracowników, tj. składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące listopad 2009 r. – październik 2011 r. w łącznej kwocie 155 969,51 zł plus odsetki za zwłokę liczone na dzień 10 grudnia 2014 r. w kwocie 67 749 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11 443,30 zł. Organ rentowy podliczył, że suma zadłużenia wynosi łącznie 235 161,81 zł. Składają się na to trzy kwoty 167 628,88 zł (składki na ubezpieczenia społeczne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 51 083,90 zł składki na ubezpieczenia zdrowotne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 16 449,03 zł (składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego). W uzasadnieniu do decyzji stwierdzono także, że A. S. był współnikiem spółki cywilnej za miesiące 11.2009 r. – 10.2011 r. a za ten okres nie odprowadzono składek.

(decyzja – k. 47 – 49 akta ZUS)

Odwołanie od decyzji nr (...) w dniu 26 stycznia 2015 r. wniósł A. S. zaskarżając je w całości. Zarzucił odwołaniu naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię i w efekcie naruszenie prawa materialnego – art. 115 Ordynacji podatkowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w postaci przyjęcia, że współnik spółki cywilnej odpowiada za niezapłacone składki zdrowotne, składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne a nie przepisy Ordynacji podatkowej; dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie w postaci całkowitego pominięcia okoliczności, iż dnia 25 kwietnia 2013 r. został zgłoszony we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości Agencji (...) s.c. Powołując się na powyższe zarzuty wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

(odwołanie – k. 2 – 5 akt VIII U 391/15)

W odpowiedzi na to odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie wniesiono o łączne rozpoznanie go ze sprawą R. B..

(odpowiedź na odwołanie – k. 8, 9 akt VIII U 391/15)

Decyzją nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że R. B. jako współnik spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. przy ulicy (...) ponosi solidarną odpowiedzialność wraz z drugim współnikiem A. S. całym swoim majątkiem za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za zatrudnionych w firmie pracowników, tj. składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące listopad 2009 r. – październik 2011 r. w łącznej kwocie 155 969,51 zł plus odsetki za zwłokę liczone na dzień 10 grudnia 2014 r. w kwocie 67 749 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11 443,30 zł. Organ rentowy podliczył, że suma zadłużenia wynosi łącznie 235 161,81 zł. Składają się na to trzy kwoty 167 628,88 zł (składki na ubezpieczenia społeczne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 51 083,90 zł składki na ubezpieczenia zdrowotne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 16 449,03 zł (składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego). W uzasadnieniu do decyzji stwierdzono także, że R. B. był współnikiem spółki cywilnej za miesiące 11.2009 r. – 10.2011 r. a za ten okres nie odprowadzono składek.

(decyzja – k. 50 – 52 akta ZUS)

Odwołanie od decyzji nr (...) w dniu 26 stycznia 2015 r. wniósł także R. B. zaskarżając je w całości. Zarzucił odwołaniu naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię i w efekcie naruszenie prawa materialnego – art. 115 Ordynacji podatkowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w postaci przyjęcia, że wspólnik spółki cywilnej odpowiada za niezapłacone składki zdrowotne, składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne a nie przepisy Ordynacji podatkowej; dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie w postaci całkowitego pominięcia okoliczności, iż dnia 25 kwietnia 2013 r. został zgłoszony we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości Agencji (...) s.c. Powołując się na powyższe zarzuty wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

(odwołanie – k. 2 – 5 akt VIII U 392/15)

W odpowiedzi na to odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie wniesiono o łączne rozpoznanie go ze sprawą A. S..

(odpowiedź na odwołanie – k. 8, 9 akt VIII U 392/15)

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2015 r. przewodnicząca zarządziła połączenie sprawy o sygnaturze VIII U 392/15 ze sprawą o sygnaturze VIII U 391/15 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalszego prowadzenia pod sygnaturą VIII U 391/15.

(postanowienie – k. 11)

Wnioskodawcy na rozprawie w dniu 5 marca 2018 r. wnieśli o nieobciążanie ich kosztami zastępstwa procesowego z uwagi na ich wiek i niskie dochody.

(stanowisko pełnomocnika wnioskodawców – e-protokół z dnia 5 marca 2018 r. – 00:03:12 – 00:05:39 – płyta CD – k. 230)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Od 17 września 1998 r. A. S. i R. B. prowadzili działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą Agencja (...) Grupa OCHRONA z siedzibą w Ł. przy ulicy (...) jako wspólnicy. Przedmiotem działalności firmy było świadczenie usług w zakresie technicznej ochrony mienia polegające m.in. na instalacji systemów monitorowania, alarmów, prowadzeniu monitoringu alarmów. Firma posiadała także grupy interwencyjne.

(okoliczność bezsporna, a ponadto umowa spółki – k. 46–49; zeznania wnioskodawcy A. S. – e-protokół z dnia 5 marca 2018 r. – 00:02:37 – 00:03:12 – płyta CD – k. 230 w zw. z e-protokół z dnia 26 października 2015 r. – 00:02:42 – 00:12:27 – płyta CD – k. 35)

Spółka nie opłaciła składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę w łącznej kwocie 235 161,81 zł za okres listopad 2009 r. – październik 2011 r. z uwagi na złą sytuację finansową firmy w tamtym okresie.

(okoliczność przyznania przez wnioskodawcę na rozprawie – zeznania A. S. – e-protokół z dnia 5 marca 2018 r. – 00:02:37 – 00:03:12 – płyta CD – k. 230 w zw. z e-protokół z dnia 26 października 2015 r. – 00:02:42 – 00:12:27 – płyta CD – k. 35 a ponadto zeznania świadka R. M. – e-protokół z dnia 26 października 2015 r. – 00:13:56– 00:23:15 – płyta CD – k. 35)

W latach 2009 – 2011 r. saldo zobowiązań Spółki z tytułu składek ZUS wyniosło 217 381,58 zł składek na ubezpieczenia społeczne, 84 332,90 zł składek na ubezpieczenia zdrowotne, 18 744,36 zł składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (łącznie 320 458,84 zł). Płatnicy składek zapłacili tylko część z powyższej kwoty – 164 656,90 zł, z czego pokryto należności główne w wysokości 164 476,42 zł wraz z odsetkami wynoszącymi 615, 60 zł. Kwota do zapłaty za ten okres za wszystkie składki wynosiła 155 982, 42 zł.

(opinia biegłego sądowego A. G. z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw – k. 170 – 187)

Zaległości składkowe płatników składek w Spółce z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej wraz z należnymi ustawowymi odsetkami naliczonymi na dzień 10 grudnia 2014 r. i kosztami egzekucyjnymi wynoszą łącznie 235 161,81 zł.

(opinia biegłego sądowego A. G. z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw – k. 170 – 187; dokumentacja ZUS)

Decyzją nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że A. S. jako współnik spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. przy ulicy (...) ponosi solidarną odpowiedzialność wraz z drugim współnikiem R. B. całym swoim majątkiem za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za zatrudnionych w firmie pracowników, tj. składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące listopad 2009 r. – październik 2011 r. w łącznej kwocie 155 969,51 zł plus odsetki za zwłokę liczone na dzień 10 grudnia 2014 r. w kwocie 67 749 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11 443,30 zł. Z kolei decyzją nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że R. B. jako współnik spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. przy ulicy (...) ponosi solidarną odpowiedzialność wraz z drugim współnikiem A. S. całym swoim majątkiem za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za zatrudnionych w firmie pracowników, tj. składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiące listopad 2009 r. – październik 2011 r. w łącznej kwocie 155 969,51 zł plus odsetki za zwłokę liczone na dzień 10 grudnia 2014 r. w kwocie 67 749 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11 443,30 zł. Organ rentowy podliczył, że suma zadłużenia wynosi łącznie 235 161,81 zł. Składają się na to trzy kwoty 167 628,88 zł (składki na ubezpieczenia społeczne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 51 083,90 zł (składki na ubezpieczenia zdrowotne + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego), 16 449,03 zł (składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych + odsetki + koszty postępowania egzekucyjnego). W uzasadnieniu do decyzji stwierdzono także, że R. B. był współnikiem spółki cywilnej za miesiące 11.2009 r. – 10.2011 r. a za ten okres nie odprowadzono składek.

(decyzje – k. 47–49, 50–52 – akta ZUS)

Sąd pominął pozostałe środki dowodowe, tj. przede wszystkim wyciągi operacji bankowych, dokumentację z Urzędu Skarbowego oraz orzeczenia sądowe oddalające wnioski o ogłoszenie upadłości z uwagi na ich nieistotność dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W myśl art. 227 k.p.c., przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, więc nie jest więc uchybieniem procesowym pominięcie dalszych dowodów, gdy w świetle zebranego materiału okoliczności istotne stały się między stronami niesporne, a dalsze dowody miałyby jedynie służyć naświetleniu okoliczności towarzyszących, nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, albo zmierzały do wykazania okoliczności, które zostały udowodnione zgodnie z twierdzeniami strony (por. wyrok SN z dnia 27 czerwca 2014 r., I CSK 497/13, LEX nr 1521311). Przedmiotem niniejszej sprawy było ustalanie czy A. S. i R. B. odpowiadają za zobowiązania Spółki w takiej kwocie jaką przyjął organ rentowy w skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania obydwu wnioskodawców nie zasługiwały na uwzględnienie.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy A. S. i R. B. odpowiadają za zobowiązania Agencji (...) Grupa OCHRONA s.c. z siedzibą w Ł. za okres listopad 2009 – październik 2011 r.

Zgodnie z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, ze zm.) do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio m.in. art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 20017 poz. 201, ze zm.).

W myśl art. 115 § 1 Ordynacji podatkowej wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki. Z kolei art. 115 § 2 ordynacji stanowi, że § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe na podstawie odrębnych przepisów po rozwiązaniu spółki, za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał po rozwiązaniu spółki, oraz za zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe po rozwiązaniu spółki, odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki. Natomiast według art. 115 § 4 ordynacji, orzeczenie o odpowiedzialności, o której mowa w § 1, nie wymaga uprzedniego wydania decyzji w sprawach, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2, a rozstrzygnięcie w tych sprawach następuje w decyzji orzekającej o odpowiedzialności.

Pojęcie byłego wspólnika spółki nie zostało w tym przepisie zdefiniowane. W związku z tym, w takiej sytuacji gdy skład wspólników stale się zmieniał, a spółka przestała istnieć, należy je odnosić nie tylko do wspólników ostatnio tworzących skład osobowy spółki, lecz także do wspólników, którzy wcześniej z niej wystąpili. Krąg odpowiedzialnych za zaległości składkowe byłych wspólników jest jednak zawężony tylko do tych zobowiązań składkowych, które wynikły z zobowiązań powstałych w okresie, kiedy byli wspólnikami. Pogląd ten wspiera uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 stycznia 2017 r., I (...) 6/16, (...), s. 137- 139, w której stwierdzono m.in., że organ podatkowy ma obowiązek na podstawie art. 115 § 1–5 ordynacji prowadzić postępowanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego rozwiązanej spółki cywilnej oraz orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej byłych wspólników tej spółki za jej zaległości podatkowe z udziałem wszystkich osób będących w danym okresie wspólnikami spółki cywilnej. Orzeczenie i przywołane przepisy Ordynacji podatkowej mają odpowiednie zastosowanie do zobowiązań składkowych ZUS, wbrew temu co skonstatowali wnioskodawcy w odwołaniach.

W świetle przytoczonych regulacji prawnych oraz powołanego orzecznictwa organ rentowy w zaskarżonych decyzjach prawidłowo stwierdził, iż zarówno A. S. i R. B. ponoszą odpowiedzialność solidarną za zaległości całym swoim majątkiem z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego i Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres listopad 2009 – październik 2011 r., tj. za okres, kiedy faktycznie byli wspólnikami spółki, a wskazana spółka niespornie posiada zadłużenia z tytułu należności składkowych za ten okres.

Wymaga podkreślenia, że fakt niepłacenia składek za sporny okres został przyznany na rozprawie przez A. S.. Mimo powyższego, na etapie późniejszego postępowania wnioskodawcy twierdzili, że wpłacali pewne kwoty na rzecz zaległego zobowiązania z tytułu składek i kwestionowali obliczenia ZUS w decyzji. Jednakże, do zakończenia postępowania, mimo kilkukrotnego przedłużania przez Sąd terminu na złożenie dokumentów potwierdzających ich stanowisko, nie złożono ich. Należy mieć na uwadze, że art. 6 § 1 k.p.c. zobowiązuje sąd do przestrzegania zasady szybkości, zgodnie z którą powinno się przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy.

Co więcej, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał, że decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała opinia biegłego sądowego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw sporządzona na okoliczność ustalenia wysokości zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne we wskazanych w zaskarżonej decyzji okresach. Biegły po wnikliwym przeanalizowaniu dostępnej dokumentacji poczynił ustalenia w niniejszym przedmiocie, które to okazały się zasadniczo zbieżne z danymi zawartymi w decyzji organu rentowego z dnia 10 grudnia 2014 r. Zarówno organ jak i biegły ustalili, że wnioskodawcy zalegają z płatnością składek w łącznej wysokości 235 161, 81 zł na co składa się należność główna wraz z odsetkami

na dzień 10 grudnia 2014 oraz koszty upomnienia i egzekucji. Przy czym biegły przez omyłkę nie wpisał wszystkich kwot wysokości zadłużenia wnioskodawców i ograniczył się do wskazania kwoty postępowania egzekucyjnego za dochodzenie należności Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (zamiast 11 443, 30 zł wpisał 800,20 zł). Obrazu rzeczy nie zmieniają także drobne omyłki w zakresie zobowiązań odsetkowych (tabela 3 – k. 173, gdzie zamiast kwoty 14 633,00 zł wpisano 14 636,00 zł). Uchybienie to nie ma jednak merytorycznego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, gdyż w żaden sposób nie zmienia łącznej wysokości zobowiązania wnioskodawców względem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek przez spółkę. Z tych względów, Sąd uznał za zasadne niedokonywanie w tym przedmiocie zmiany w decyzji organu rentowego (podobnie uznał Sąd Okręgowy w Legnicy w wyroku z dnia 15 listopada 2017 r., V U 291/16, LEX nr 2433319).

Na zakończenie Sąd Okręgowy stwierdza, że kwestie orzeczenia upadłości względem spółki albo złożenia wniosku o jej ogłoszenie pozostają bezprzedmiotowe dla niniejszej sprawy. Należy zauważyć, że powyższe ustalenia są kluczowe dla odpowiedzialności z tytułu składek na rzecz ZUS, ale tylko w przypadku gdy odpowiedzialność ponosi członek zarządu spółki kapitałowej lub spółki w organizacji, pełnomocnik spółek w organizacji, wspólnik spółki w organizacji (gdy nie posiada zarządu) oraz były członek zarządu, były pełnomocnik lub wspólnik spółki organizacji (art. 116 Ordynacji podatkowej). (...) spółki cywilnej, podobnie jak wspólnik spółki osobowej odpowiada na podstawie art. 115 Ordynacji a regulacja ta nie przewiduje możliwości z ograniczenia jego odpowiedzialności.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił oba odwołania, gdyż nie było podstaw do ich uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.

O kosztach postępowania, Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku i nie obciążył A. S. i R. B. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Artykuł 102 k.p.c. jest przepisem wyjątkowym, wymagającym wystąpienia okoliczności szczególnych, jak np. dotyczących stanu majątkowego czy też sytuacji życiowej strony. Stanowi on swoistą „furtkę”, pozostawiając sądowi pewną swobodę w przyznawaniu zwrotu kosztów procesu, gdyby stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.) nie dało się pogodzić z zasadami słuszności. Zastosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całości kształcie okoliczności konkretnego przypadku, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej zobowiązanego. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1974r. II CZ 223/73).

W ocenie Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie, zachodzą szczególne okoliczności dające podstawę do zastosowania w stosunku do wnioskodawców art. 102 k.p.c. Biorąc pod uwagę całokształt sprawy, zasądzenie od nich tych kosztów byłoby nieuzasadnione i niesłuszne. Odwołujący mimo swojego subiektywnego przekonania o zasadności odwołania przegrali sprawę. Jak wynika z akt sprawy, przeciwko wnioskodawcom wystawiono wiele tytułów wykonawczych i znajdują się w złej sytuacji finansowej.

(P. K.)

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawców.

11 kwietnia 2018 roku